

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 5. An spinæ fuerint, ante hominis peccatum?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](#)

diaboli, quām epulum DEI. Itaque arbo-
rem vitæ amisit, quando ad illud lignum
curiosas manus extendit, quod serpens ve-
nenauit. Aiunt, non procul à Malaca ar- Histor.
borem nasci, cuius radices cùm multæ Si. p. 4. 6.
sint, in varias dispersæ partes, diuersos esse. 17.
Etus sortiuntur. Quæ enim ad orientem
spectant, antidotum præbent aduersus ve-
nenum quodlibet, febrésque pellunt; ali-
ásque ægritudines: at quæ vergunt ad oc-
casum, iphissimum venenum propinant.
Tales arbores vitæ, & mortis mundi Opi-
fex posuit in Paradiso. Cur homo, Orien-
te neglecto, vertit se ad Occidentem? Si
sudat ad aratum; habet, quod elegit. Si
terram labore subigit; habet, quod elegit.
Si vescitur pane duro; habet, quod elegit.
Si spinas sentit; habet, quod elegit. Si mor-
tem timet; habet, quod elegit; cur viuere
recusauit? Elegit enim pœnam, quisquis
cum electione ruit in culpam.

§. V.

An spina fuerint, ante hominis peccatum?

Itaque justus Devs, qui terram in usus
& delicias hominis condiderat; eandem il-
li reo in pœnam conuertit. *Quia audiisti vo-* Gen. 3. 17.
cem uxoris tuae, ait, & comedisti de ligno, ex
quo

quo praeceperant tibi, ne comederes, maledicta
terra in opere tuo: in laboribus comedes ex ea,
cunctis diebus vita tuae. Spinas & tribulos ger-
minabit tibi. Vbi sensus non est, primum,
post delictum Adæ, spinas & tribulos, & lo-
lium, & aconita, & alias plantas venena-
tas, in pœnam scilicet præuaricatoris, cres-
cere cœpisse, rosasq; ab initio, sine aculeis,
enatas. Si enim serpentes, in Paradiso fue-
runt, & animalia virulenta, cur nō & rubi,
& spini, & rosæ hamis septæ extitissent?
Non mutauit peccatum primi parétis, na-
turales hominum proprietates; cur mu-
tasset proprietates rosarum, aliarumque
plantarum? Et pertinebant vtique om-
nes herbarum, arborumq; species ad per-
fectionem vniuersi. Quo pacto igitur ait
summa Veritas: Spinas & tribulos germina-
bit tibi terra? Nimirum, sicut antè, quām
homines ceteraque animantes conderet
Devs, plantas bonas procurauit, vt homi-
nibus ceterisq; animatis paulò post ex-
tituris essent in cibum; ita quoque prospic-
iens hominis delictum, in futuram pec-
cati illius pœnam, rosam cum spinis, tribu-
losque, & noxias herbas, ac virulentas be-
stias produxit; quæ omnia homo, si nō pec-
casset,

casset, liquidò dignoscere, & ob dominij, scientiæ, prudentiæ, diuinæque protectio-
nis plenitudinem, aliásq; caussas, sine ullo
incommodo, deuitare potuisset: post la-
psum autem hæc illi in pœnam facta sunt,
quia ineautiūs vitauit, & sæpius permisus
est in ea præcipiti cæcitate incurrere.

§. VI.

Ab homine, hominis malum ortum.

Itaque, qui terræ miseras accusatis: Au- Amos. 4.
dite verbum Domini, quia judicium Domino I.
cum habitatoribus terra: non est enim veritas,
& non est misericordia, & non est scientia Dei
in terra. Maledictum, & mendacium, & ho-
mocidium, & furtum, & adulterium inunda-
uerunt, & sanguis sanguinem tetigit. Propter
hoc lugebit terra, & infirmabitur omnis, qui
habitat in ea, in bestia agri, & in volucre celi.
Nemo nescit culpam esse pœna peiores:
cùm peccatum sit verè & vnde quaque, aut,
vt loquuntur, absolute malum; pœna au-
tem secundùm quid duntaxat, & ei, qui
eam sustinet; in se autē justitiæ opus; quod
alijs est in exemplū virtutis. Igitur imerito
Deum accusatis, si terrā sinit esse spinosam,
quam vos ipsi sceleribus repletis, veris, ma-
gnis, detestandis malis. Quæ seminauerit ho- Gal. 6. 8,

mō,